

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 2140/2545

พนักงานอัยการ สำนักงานอัยการสูงสุดโจทก์ นางสาวสุทธิพร ยურიจำเลย

กฎหมายที่เกี่ยวข้อง ป.วิ.อ. มาตรา 226

ย่อ / หลักกฎหมาย

คำให้การชั้นจับกุม คำให้การชั้นสอบสวนของจำเลยที่เกิดขึ้นโดยชอบและจำเลยให้การรับสารภาพโดยสมัครใจและตามความสัจจริง ศาลย่อมรับฟังเป็นพยานหลักฐานประกอบเพื่อลงโทษจำเลยได้ตาม ป.วิ.อ. มาตรา 226 โจทก์ฟ้อง ขอให้ลงโทษจำเลยตามพระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. ๒๕๒๒ มาตรา ๔, ๗, ๘, ๑๕, ๖๖, ๑๐๒ ประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๓๓, ๙๑ วิชาเสพติดให้โทษ ฤงพลาสติคและเงินสดจำนวน ๑,๒๐๐ บาท ของกลาง จำเลยให้การรับว่า จำเลยมีเมทแอมเฟตามีนของกลางไว้ในครอบครองโดยไม่ได้รับอนุญาต แต่ปฏิเสธว่าไม่ได้มีไว้เพื่อจำหน่ายและจำหน่าย ศาลชั้นต้นพิจารณาแล้วพิพากษาว่า จำเลยมีความผิดตามพระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. ๒๕๒๒ มาตรา ๑๕ วรรคหนึ่ง, ๖๖ วรรคหนึ่ง เป็นความผิดหลายกรรมต่างกัน ให้เรียงกระทงลงโทษตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๙๑ ฐานมียาเสพติดให้โทษในประเภท ๑ ไว้ในครอบครองเพื่อจำหน่าย จำคุก ๖ ปี ฐานจำหน่ายยาเสพติดให้โทษในประเภท ๑ จำคุก ๕ ปี รวมจำคุก ๑๑ ปี คำให้การรับสารภาพในชั้นจับกุมและชั้นสอบสวน และคำรับในชั้นศาลเป็นประโยชน์แก่การพิจารณา มีเหตุบรรเทาโทษลดโทษหนึ่งในสาม ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๗๘ คงจำคุกจำเลยไว้มีกำหนด ๗ ปี ๔ เดือน วิชาเสพติดให้โทษและฤงพลาสติคของกลาง คำขออื่นให้ยก จำเลยอุทธรณ์ ศาลอุทธรณ์พิพากษาแก้เป็นว่า ให้ลงโทษจำเลยฐานมีวิชาเสพติดให้โทษในประเภท ๑ ไว้ในครอบครองเพื่อจำหน่าย จำคุก ๕ ปี เมื่อรวมกับโทษฐานจำหน่ายยาเสพติดให้โทษในประเภท ๑ แล้ว เป็นจำคุก ๑๐ ปี ลดโทษให้หนึ่งในสามตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๗๘ คงจำคุกจำเลยไว้มีกำหนด ๖ ปี ๘ เดือน นอกจากที่แก้ไขให้เป็นไปตามคำพิพากษาศาลชั้นต้น จำเลยฎีกา โดยผู้พิพากษาซึ่งพิจารณาและลงชื่อในคำพิพากษาศาลชั้นต้นอนุญาตให้ฎีกาในปัญหาข้อเท็จจริง ศาลฎีกาวินิจฉัยว่า? พิจารณาแล้ว ข้อเท็จจริงฟังได้ว่า?

คำพิพากษา

ที่จำเลยฎีกาอ้างว่า บันทึกรับจับกุม บันทึกปากคำ ผู้ต้องหาประกอบคำรับสารภาพและบันทึกคำให้การของผู้ต้องหา ตามเอกสารหมาย จ. ๓ จ. ๔ และ จ. ๑๑ เป็นบันทึกที่เจ้าพนักงานได้ถามจำเลยก่อนที่จะแจ้งข้อหา และได้ทำหรือจัดให้มีขึ้นโดยการขู่เข็ญหรือให้สัญญาแก่จำเลยเพื่อจงใจให้จำเลยให้การตามที่ต้องหา จำเลยยังไม่ได้อยู่ในฐานะผู้ต้องหา และเจ้าพนักงานตำรวจยังไม่ได้บอกให้ทราบว่ายอัยคำที่ผู้ต้องหาเหล่านั้นอาจใช้เป็นพยานหลักฐานในการพิจารณาได้ โจทก์จึงอ้างเอาคำรับของจำเลยมาเป็นพยานหลักฐานเพื่อพิสูจน์ว่าจำเลยมีความผิดตามฟ้อง เป็นการมิชอบด้วยประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๑๓๔, ๑๓๕ และ ๒๒๖ นั้น เห็นว่า ในชั้นพิจารณาจำเลยมิได้นำสืบโต้แย้งข้อเท็จจริงดังที่จำเลยกล่าวอ้าง ส่วนโจทก์มีร้อยตำรวจเอก ประเสริฐเบิกความว่า หลังจากแจ้งข้อหาแล้วจำเลยให้การรับสารภาพ จึงได้ทำบันทึกการจับกุมและบันทึกปากคำผู้ต้องหาประกอบคำรับสารภาพไว้ เมื่อพิจารณาจากบันทึกปากคำผู้ต้องหา

ประกอบคำรับสารภาพ เอกสารหมาย จ. ๔ มีข้อความระบุว่า "นางสาวสุทธิพร ยური ผู้ต้องหา ขอให้ปากคำต่อเจ้าพนักงานตำรวจด้วยความสมัครใจ ไม่มีผู้หนึ่งผู้ใดบังคับ ชูเชิญ ล่อลวง หรือให้คำมั่นสัญญาอย่างหนึ่งอย่างใด" โดยจำเลยได้ลงลายมือชื่อรับว่าข้อความถูกต้องไว้ และตามบันทึกการจับกุม เอกสารหมาย จ. ๓ ตอนท้ายมีข้อความระบุไว้ทำนองเดียวกับบันทึกปากคำ ผู้ต้องหาประกอบคำรับสารภาพ เอกสารหมาย จ. ๔ นอกจากนั้นพนักงานสอบสวนได้แจ้งข้อหาแก่จำเลยแล้ว จำเลยให้การรับสารภาพ ซึ่งเมื่อพิจารณาตามบันทึกคำให้การของผู้ต้องหา เอกสารหมาย จ. ๑๑ หน้าแรกมีข้อความระบุว่า "เจ้าพนักงานได้แจ้งแก่ข้าพเจ้าว่า ข้าพเจ้าต้องหว่า มียาเสพติดให้โทษในประเภท ๑ (เมทแอมเฟตามีน) ไว้ในครอบครองเพื่อจำหน่ายและจำหน่ายโดยไม่ได้รับอนุญาต? และได้แจ้งให้ข้าพเจ้าทราบด้วยว่า ถ้อยคำที่ข้าพเจ้าให้การต่อหน้าพนักงานสอบสวนในชั้นสอบสวนนี้ อาจใช้เป็นพยานหลักฐานยืนยันตัวข้าพเจ้า ในการพิจารณาคดีในชั้นศาลได้ และได้แจ้งสิทธิผู้ต้องหาให้ข้าพเจ้า ทราบด้วยแล้ว" โดยหน้าที่สองมีข้อความระบุว่า "ข้าพเจ้า ขอให้การรับสารภาพตลอดข้อกล่าวหา ด้วยความสมัครใจของข้าพเจ้าเอง ไม่มีผู้หนึ่งผู้ใด บังคับ ชูเชิญ ล่อลวง หรือให้คำมั่นสัญญาอย่างหนึ่งอย่างใด และข้าพเจ้า ขอให้การในชั้นนี้โดยไม่ขอมิ หนายิ่งฟังแต่อย่างใด ? เป็นความจริง อ่านให้ฟังแล้วรับว่าถูกต้อง" โดยจำเลยลงลายมือชื่อไว้ นอกจากนั้นตามบันทึกแจ้งสิทธิผู้ต้องหาเอกสารหมาย จ. ๑๒ มีข้อความที่พนักงานสอบสวนได้แจ้ง สิทธิแก่ผู้ต้องหาตามกฎหมายให้ผู้ต้องหาทราบและระบุว่าอ่านให้ฟังแล้วรับว่าถูกต้อง จำเลยได้ ลงลายมือชื่อไว้ ข้อกล่าวอ้างของจำเลยจึงขัดต่อพยานหลักฐานดังกล่าว กรณีถือได้ว่าเจ้าพนักงาน ตำรวจและพนักงานสอบสวนได้กระทำโดยชอบตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๑๓๔ และ ๑๓๕ แล้ว คำให้การชั้นจับกุม คำให้การชั้นสอบสวนของจำเลยที่เกิดขึ้นโดยชอบ และจำเลยให้การรับสารภาพโดยสมัครใจและตามความสัตย์จริง ศาลย่อมรับฟังพยานหลักฐาน ประกอบเพื่อลงโทษจำเลยได้ ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๒๒๖ ฎีกาของ จำเลยข้อนี้ฟังไม่ขึ้น? พิพากษายืน.

องค์คณะ

ยงยศ นิสักครกุล · ม.ล.ไกรฤกษ์ เกษมสันต์ · เรวัตร์ อิศราภรณ์

ข้อความคำพิพากษาเป็นของศาลฎีกา · ที่มาของข้อมูล: thai-legal-corpus (CC-BY-4.0) ← deka.supremecourt.or.th · <https://www.thaideka.online/deka/2140/2545>